

Posudek magisterské diplomové práce

Název práce: Problém svobody a svobodné vůle

Studijní obor: Filozofie

Autor/ka práce: Bc. Vítězslav Carda

Vedoucí práce: doc. PhDr. Radim Brázda, Dr.

Oponent/ka: dr. phil. Jakub Mácha, Ph.D.

Předkládaná práce je hodnocena

1. Z hlediska obsahového záměru, naplnění zadání a zpracování předepsané literatury

jako vyhovující

2. Z hlediska požadavků na jazykovou správnost (pravopisné a jiné jazykové chyby)

jako vyhovující

3. Z hlediska požadavků na formální úpravu, požadovaný rozsah, dodržování citačních norem, odkazy a bibliografii

jako nevyhovující

4. Přípomínky, náměty, otázky k rozpravě:

V. Carda si ve své diplomové práci „Problém svobody a svobodné vůle“ vytýčil prozkoumání pozadí uvedeného problému a to především na jeho teoretické úrovni. Základní formulace problému vychází z Kantovy třetí antinomie. Už tato volba je problematická, neboť Kantovi nešlo o specificky teoretické uchopení problému svobodné vůle. Diplomant zcela chybně tvrdí, že skutečnost, že se jedná o antinomii rozumu, upozorňuje na teoretickou rovinu problému (s. 6). Dále se pak dostává autor k tvrzení, že problém svobody je teoretickým problémem s přesahem do praktické oblasti (s. 7). Pokud si má Kantova třetí antinomie zachovat nějakou relevanci, je třeba se držet alespoň v hrubých obrysech Kantovy terminologie. Tu ale V. Carda zcela opomíjí. Toto zmatení teoretické a praktické roviny se pak prolíná celou prací.

Autor dále referuje o různých řešeních problému svobodné vůle. Bohužel ale opomněl uvést, kde tato řešení našel (jistě si je nevymyslel). Když už uvádí odkaz na literaturu, je zcela neurčitý (kupř. na s. 9). Dalším příkladem budiž shrnutí koncepce svobodné vůle P. Strawsona (s. 24). Jedinou referencí na literaturu je poznámka pod čarou (odkazující z nadpisu!), v níž je uveden soubor esejů Freedom and Resentment. Takto nelze pracovat s literaturou.

V následující kapitole autor definuje klíčové pojmy, jako je „praktický život“, „příroda“, „rozum“ atd. Není mi zcela jasné, jak k těmto definicím přišel. Jelikož se v této kapitole nevyskytují žádné odkazy na literaturu, mohu se domnívat, že je jedná o autorovy vlastní definice. Zastavme se o namátkou u hesla „universum“. Jeho definice zní: „je celek jsoucna, zahrnuje tedy vše.“ (s. 27) Universum se dále dělí na přírodu a rozum. Takovéto

definice svojí naivitou připomínají předsokratovské myslitele, v dnešní filosofii ale nemají co dělat.

Práci by šlo odmítnout z čistě formálních důvodů pro množství hrubých gramatických chyb, překlepů, nedodržení pravidel nakládání s cizojazyčnými citáty a zcela nevhodnému stylu. Autor málokdy odkazuje na určité místo v literatuře, v drtivé většině případů se spokojí s odkazem na celé dílo. Necht' si autor projde tyto pravidla (https://is.muni.cz/auth/do/1421/4581421/Vzor_bakalarske_prace.pdf) a sám posoudí, která z nich nedodržel.

Z výše uvedených důvodů navrhuji diplomantovi, aby práci v této podobě neobhajoval, neboť to není hodno absolventa Katedry filosofie FF MU. Pokud se i přes toto doporučení dostaví k obhajobě, navrhuji hodnocení mezi stupni hodnocení E a F, v závislosti na průběhu obhajoby.

Celkový návrh hodnocení:

jako vyhovující

V Brně dne 19. listopadu 2021

.....
Jakub Mácha